

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

lesu Christi Annus. M.DC.XX. Sancti Patris Benedicti. M.C.XL.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

di, sacrae Cisterciensis Congregationis nostrae, Antuerpiensium, Episcopus. De quo Henriquez in Abbatibus Caenobij eiusdem. Hic nihil sibi antiquius duxit, quam disciplinam restaurare Monasticam, veteresque sanctae Reformationis praxes & consuetudines reintroducere & practicare. Utenim pijsissimus fuit Praelatus, nihil illi magis in votis, quam exemplis & scriptis aurea primi Christianissimi temporis reducere, ut iure optimo primis Reformationis tam sanctae Patribus aequiparari debeat, &c. De laudibus eiusdem Reverendissimi Episcopi, nec ingenti quidem volumine satis, quantumvis praecise & obiter ejus res egregie gestas, concinnare, & ad compendium cogere conaremur. *Ex citatis.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XX.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XL.

Evehitur ex infimis ad sublimia, ab illo qui suscitans a terra inopem, de stercore elevat pauperem, & inter splendidissima Empyreii caeli collocatur astra, sanctae memoriae Frater Antoninus de Panhormo, Italus, Cathedralis Monasterij Ordinis nostri humilis Frater Conversus. Hic Genuensis patria, haud procul Genua in Castello Taglia, honestis, sed pauperibus natus parentibus, Joannis in Baptismate nomen accepit. Educatus in omni pietate, rei & arti Hortensi postea adhibitus, profectusque in Siciliam apud diversos Proceres Hortulanum valde industrium egit, seque & pietate & sedulitate, omnibus quibus inservire Dominis, summopere probavit. Postea in noticiam R. P. Domini Michaelis de Monreal, Monachi Cathedralis Montis Regalis, & Decani ibidem ac Cellarij, hominis sanctae vitae, veniens, gratus admodum illi, ob perfectissimam innocentiam, & vitae puritatem fuit, qui & hortum, Clausurae, ut vocant, ipsi curandum dedit, & cupientem admitti inter Fratres Conversos, promovit; quo etiam in statu duos & viginti annos, ad obitum usque perseverans, Fratris Antonini nomen in Professione accepit. Fuit semper cum apud suos, tum externos, fama celebris & nomine sanctitatis, Deiparam Virginem mira devotione coluit, cujus imaginem in Eccle-

sia Majore seu Cathedrali Monasterio contigua, dies ac noctes, singulari studio affectuque veneratus est, effecitque ut celebris deinceps magno in cultu haberetur. Unde Vice-Rex Siciliae Marchio de Villena atque alij Proceres, ad ejusdem instantiam, statuam eandem splendide vestierunt, & argenteas ad eam lampades suspenderunt, durante usque hodie multa omnium devotione atque Veneratione. Solitus autem semper est Antoninus, vespere ad Tutelaris suae effigiem lampades accendere, & tum ad usque pulsum *Ave MARIA* vespertinum, illic sese prosternere, & Dominam suam toto corde venerari. Inde pro sua corporis necessitate, parum cibi sumere, & duas horas domesticis curis & negotijs sedulo intendere. Postea in Capitulo, ante altare S. Placidi Martyris se in tapete sternerat, usque ad horam circiter sextam. Mox confurgens, per Ecclesiam ad altaria faciens orationem, continuabat id studij ad usque Missam primam, cui ipse se miser aderat, & sacerdoti sacris operanti devotissime inserviebat. Exinde Hortulanum strenuum agens, ad prandium usque laborabat. Fuit ipsi jejunium perpetuum & quotidianum; ad nudam carnem asperum cilicium, flagellatio frequens, ita ut terram suo sanguine balnearer, inter sacra exercitia pectus gravi lapide tundebat. Erat simplici omnino ingenio, summa tamen & mira se prodente prudentia, dum de rebus Divinis & sacris loqueretur: magni ob id ipsum a magnis, & viris etiam Principibus factus, ob quod ipsum, a suo quodam Superiore, subverente nequid ambitionis lateret, & simulationis, inclementius habitus, ulciscente graviter a morte Numine servi sui injurias, cum Superior ille in Purgatricibus flammis lueret, & visus cuidam Religioso, a F. Antonino suffragia orationis enixe peteret, ab hoc injuriarum omnium immemore, ultro & sponte omnia condonante, Numini quamprimum reconciliatus. Profuit multis sua exhortatione, etiam a magnis Principibus in rebus magni momenti pro consilio vel auxilio exoratus, coram quo genuflexus saepe Siciliae Prorex (non sine magna repugnantia sancti & humilis Fratris) ipsum audire

F. Antoninus de Panhormo Conversus.

Fuit Conversus in Monte Regali.

Deiparam devotissimus.

Rigor via

Superior indiscretus a morte veniam & preces rogat.

audire gestiebat, etsi silentij sacri ipse studiosior, nil magis quam ejusmodi sæcularium occursum abhorrebat. Afflictis tamen compatentissimus aderat, vir per omnia præsci sæculi, miraculum nostræ tam præposteræ ætatis. Vexatus sæpe & territus à malis genijs, egregiè ultus est, ipse terror, demonum, quos potenter sæpius ab energumenis profligavit. Claruit vivus & mortuus insigni miraculorum gloria, multasque visiones seu revelationes habuit, pro salute animarum. Longo denique morbo, quasi paralyti resolutus, insigni patientia se commendavit. Cæterum affecto licet ægrius corpore, capite tamen semper sano & firmo cerebro, ita ut pulchrè admodum ac prudenter, de rebus sacris discurreret. Moriturus mirè hilaris, mortem ipse suam disertè prænuñciavit. Visus tunc, Visione aliqua, ut ominabatur, præsentis DEIPARÆ Patronæ suæ solatio recreari: cum oculis in cælum elatis, plenus solatij sese erigeret. Mortuus est hoc ipso anno 1620. die 7. Martij die Sabbathi hora 21. coque ipso quasi puncto horæ, quo solitus Vespere erat lampades coram Tutelari sua accendere, conformiter suo desiderio, quo desiderabat mori die Dominæ suæ consecrata, celebratus à morte, & à Numine commendatus haud levibus miraculis, quorum aliqua Prior loci, solemni curavit authenticari, viginti quatuor, paucos intra, an totidem facta dies, fideli testium relatione connotata. Fuit prope centenarius, semper tamen hilaris & vigorosus, cujus veram effigiem Prorex Siciliae Marchio de Villena Regi Catholico, non sine magno solatio præsentavit. *Ex vita & Attestationibus Montis Realis Prioris & testium, Mauro Marchesio, &c.*

Aliud item sydus, idem hic annus, eademque Italia Cœlis destinat, ad IV. Jd. Aprilis sanctæ memoriæ Virum, Joannem à S. Hieronymo dictum, secundum, sanctissimæ Reformationis nostræ Generalem Vicarium. Hic Gallus natione, Catalaunensis patria eximie sanctitatis exemplar. postremæ ætati nostræ prætulit, Zeloque Regularis observantiæ, exactiorisque rigoris mirificè effulsit: quam ob causam, suamque in rebus gerendis dex-

teritatem, primus post ipsum Reformationis celeberrimum Institutorem Ven. P.F. Joannem de la Barriere Congregationem felicissimam sub Titulo Vicarij Generalis gubernavit. Ejus virtus Taurini præcipuè innotuit, cum pestilenti grassante lue, omnibus ferè Ecclesiasticis diffugientibus, insignia charitatis munia, sponte atque indefessus obiit, & singulari morituris solatio ubique occurrit. Pictate, uti & eruditione raris emicuit. Officium Divinum ad ultimum usque diem genuflexus totum recitavit. Sed & silentium Regulare, tanquam præcipuum, & singulare Benedictini Ordinis punctum, & disciplinæ Monachicæ firmamentum, ad supremam usque noctem religiosissimè & cautissimè observavit; sacræque unctionis Sacramentum paucis ante obitum horis, genuflexus suscepit. Decessit felicissimo ad supera transitu, Romæ in Urbe orbis principe: cujus præclara merita, miraculosis signis, omnibus à morte innotuerunt, vultusque ejus pulchrior quam ante, & ridenti similis apparuit; populo universo uti vivum, sic mortuum, insigni applausu, Sanctum Sanctum appellante & celebrante. Apparuit post aliquot annos Venerabili Patri Nicolao à S. Aygulpho, animam supremam agenti, quem ad participium gloriæ invitasse videbatur. *Ex communicat. PP. Fulcens. Phil. Malabayla, &c.*

In Gallijs sub hoc ipsum tempus sanctissimam Vitam felicissimo claudit termino veneranda memoriæ Domina Catharina de Alvequin Monialis Martyrum lectissima, merito & ipsa Martyr cum sua sorore Maria appellanda, tantas nimirum, etiam ante adventum Mariæ de Bellovillare, persecutiones & adversitates ab irreformabilissimis Monialibus perpessa, singulari Numinis providentiâ, tanquam electissimum Reformationis instrumentum retenta, maximisque gratijs cumulata: quibus in gravissimis injurijs & tempestatibus semper generosior, Bellovillariensis sanctis conatibus fortiter, adstitit, donec utraque, annuente & animante Numine, de tantis difficultatibus triumpharet. Fuit non solum Montis Martyrum altera Restitutrix, sed præcipua sororum de Pœnitentia

D d 2

in

Vicarius
Generalis
Fulcensium.Silentij
Regularis
observantissimus.Gloriosus à
morte apparens.V. Catharina
de Alvequin.Reformatrix
sororum de Pœnitentia.Miraculorum gloria
ante & post
mortem
clarum.Felicissimè
in Domino
quiescit.Authentica
miracula.Ven. Joann.
à S. Hieronymo.

in Urbe Parisiensi Reformatrix, ita ut haram illam, turpium porcarum, & larvarum, in omni modæ sanctitatis, & perfectioris observantiæ aram commutarit. Decessit ibidem, post egregia sanctioris Vitæ exempla, ad tantorum laborum præmia à Numine evocata, insigni miraculorum fama, & celeberrimæ sanctimonie laude clarissima. *Ex Vita Mariæ Bellovillar.*

Insigni totius Ordinis & sacrae ejusdem Reformationis Cisterciensis gloria, creatur hoc anno, ob præstantia Vitæ merita, Archiepiscopus Dominopolitanus, & totius Novi Orbis Primas Reverendissimus & Illustrissimus Dominus Petrus de Oviedo Hortensis in Hispania Monachus, postquam annis pluribus Philosophiam ac Theologiam summa cum admiratione Compluti professus fuisset, & virtutis doctrinaeque insolentibus sanè radijs longè lateque effulgegens, Regi Catholico, & inprimis Paulo V. Pontifici Maximo, toti denique Hispania, insigniter se commendasset. *Ex Chrysof. Henric. &c.*

Memoranda sub hoc tempus, etsi anno incerto, sub Pauli tamen quinti Regimine, Magni Patriarchæ Benedicti, de Casinate Cænobio suo & Congregatione cura & vigilantia, quod haud dissimili miraculo à Commendatariorum turpi ambitione & sacrarum rerum abusu superiore sæculo, vindicatum diximus, nunc præservatum dicturi sumus. Concitaverat a mulos atque invidos ipsa Numinis Benedictio, Totius Ordinis Archisterio Casinati postquam ereptum Harpyarum unguibus, legitimorum Antistitum vigilantia & parsimonia in majorem paulo post splendorem & opes excreverat, Exstimulavit sacri litis auri, avaritiam atque ambitionem nonnullorum è Clero, ut confectis in rem suam calumnijs, Casinatum ex potentia in luxum versam disciplinam, coram Pontifice graviter quererentur; nec efficacius malo remedium, quam quod sæpius ante salubriter adhibuerant ejus Antecessores, Commendatarium aliquem imponendo, qui licentiam Monachorum frænaret, quibus magna opes, semper in ruinam, & disciplina remissionem fuissent. Et vera loqui videbantur Paulo homines

sacri, & vultu moribusque compositi, imo utilia & necessaria suadere visi. Evocati proinde duo in Curia Romana Episcopi, quibus sedulo in mandatis datū, quanto possent silentio, & iter dissimulare, & mandata; quasi Neapolim illud spectaret, & longè alia negotia essent, subitum & præter omnium opinionem, Casinum diversuri, moxque feriam Vilitationem atque examen super Vita Monachorum instituturi. Ita factum: summaque Legatorum industria ita instituta itineris ratio, talique diversoria quæsitā loco, ut nemo profusus, itineris scopum Casinum posse esse animadverteret, donec repente flecterent iter, & matutini admodum sacro monte conscenso ad portam Cænobij comparerent, attonitis Abbate & universis, atque faciliè ominantibus, Casinatibus denuo structas insidias, omnem nihilominus tantis Pontificis Commissarijs reverentiam, & honorem exhibentibus. Petiere ante omnia Sacerdotem, qui sacris operaretur, sub quibus ipsi suarum precum Numini pensum persolverent; inde primum quæ in mandatis à sanctissimo haberent expositura, & commodum jam hac ipsa intentione ad Sacristiam descendisse R. P. Zachariam à Fractis, Sacrarum præfectus retulit, moxque verum altare in quo Missa celebranda erat, Episcopis tapetes strati, & pulvinaria accommodata. Prodit primus ex Sacristia juvenis Professus an Novitius facturo ad aram serviturus; stupent attoniti ad hujus conspectum Legati, dum solis instar radios emittere, & splendere juvenis faciem, non aliter atque Angeli intuentur. Intolerabilis contuitus Zachariæ Sacerdotis fuit, cum septuplo lucidior prodiret; cumque ad aram etiam stans sub Canonem elevatus in aère appareret, ibi vix sibi amplius Legati presentes esse, contremiscere toto Missæ tempore, nilque magis quam, *He: Missa est*, expectare. Inde tremebundi, deducente quam officiosissime ipsos Reverendissimo Abbate, templo exire, nec aliud, nisi, *ubi sunt multi, ubi sunt multi nostri?* congeminare; Abbas vice versa, illos humanissime invitare; sollicitè, si qua re fortè offensi essent, exquirere: Mandata se sanctissimi summa cum promptitudine expectare: illi pavere, mulos

&

Petrus de
Oviedo Ar-
chiepisc. &
Primas
Novi Orbis,

S. P. N.
Benedicti
de Casina
cura.

Calumnijs
appetuntur
Casinates.

Duo Epi-
scopi Vilita-
tores dissi-
muli.

Summa
honore ex-
cipiuntur.

Mira intuentur
Episcopi.

Tremebundi
abusum
parant.

& abiturum urgere, perurgere: donec mutuo colloquuti, causam adventus, abiturque Abbati non celandam esse concluderent, rem totam aperirent, falso delatos esse, quæque nunc vidissent, ultro fassi, preces Abbatis & Religiosorum enixè efflagitarent, veriti inter sacra, & quamdiu Casini essent, ne ultricem Divi BENEDICTI manum experirentur. Ita re infecta ad Pontificem redierunt, hoc insigniter sibi de Casinatum suorum asserto divinitus honore, gratulante. *Ex R. P. Mauro Marchese, Panorm, &c.*

Extinguitur hoc ipso anno magnum Ordinis nostri in ipsis Indijs Sydis, Reverendissimus & Illustrissimus Joannes de Valle, ex Monacho Archidiaconi S. P. Benedicti, in Urbe Vallisoleana, Guadalaxarensis in India meritis Episcopus; qui remotissimis illis gentibus, insigni vitæ exemplo & propagandæ Fidei Zelo, plurimum profuit, hoc ipso anno ad laborum solidam mercedem evocatus. *Ex Mssis monimentis Monasterij S. Turibij, inde communicatis.*

IESU CHRISTI ANNUS. M.DC.XXI.

Sancti Patris Benedicti. M.C.XLI.

Malleus, imo fulmen Hæreticorum, Vir Verbo potens & opere, alter pro Concione Chrysostomus, imo Paulus, Reverendissimus & Illustrissimus Gabriel à S. MARIA dictus, verò MARI angelus noster hoc ipso anno, ob admirabilia animi & corporis talenta, & ingentia merita, post obitum serenissimi Ludovici Lotharingæ & Guisæ Ducis Remensis Archiepiscopi & Sacræ Rom. Ecclesiæ Cardinalis, jussu Regis Christianissimi, magno Romana Ecclesiæ, omniumque toto Regno Galliæ Catholicorum plausu Archiepiscopus Remensis, & Par Franciæ designatus, nec multo post, solemnius consecratus est. Hic Anglus patria, prima tamen Generis origine Gallus, ante Professionem Monasticam Guilielmus à Gifford appellatus fuit. Benedictinæ Religionis habitum assumpsit, in Monasterio S. Malonis, in ejusdem nominis civitate sito, inde Remos missus in Universitate Remensi, litterarum studijs operam navavit, in quibus tantopere profecit, ut admirandus omnibus haberetur, & sa-

crsanctæ Theologiæ Doctor creatus, communi demum omnium consensu, celeberrimæ Universitatis Rectoratum meruit, summaque cum gloria administravit. Præditus præter incomparabilem eruditionem, plus quam Tulliana facundia ita, ut pro concione dicens, miraculo haberetur. Accessit eruditioni atque eloquentiæ, integerrimi animi & vitæ spectatissima fama, gratia vultus, compositio corporis, elegantia morum & quod super omnia est, propagandi honoris Divini, Hæresum evertendarum, populi ad Virtutum studia concitandi zelus & fervor incredibilis, eâ tamen gratia, ut sua verborum non minus modestia quam elegantia Auditores mirificè caperet, & captos quasi fascinosos retineret, ita ut quasi infinitos Numini & Ecclesiæ lucraretur. Archidiaconi postea factus Episcopus Suffraganeus Archiepiscopi Cardinalis, nec non Vicarius Generalis, indefessus atque insuperabilis laboribus, talis omnino ac tantus, cui non frustra Archangeli impositum nomen esset, ad munus Angelorum & Archangelorum quam simillimum à Numine destinatus. Explevit ita partes omnes Archiepiscopi, honorem minime exarbitum ita gerens, ut honos honoris haberetur; summis æquè atque imis ita satisfaciens, ut magni etiam Principes, toti se ejus arbitrio permitterent, cum interim tanquam verus omnium pater, nec pauperrimum aspernaretur, omnibus omnia fieret, singulare prorsus Galliæ, Ordinis nostri, atque sæculi hujus ornamentum. *Ex communic. PP. nost. è Gall. & Burg. Cl. Rob.*

Transmittit denuo Christianissimum Galliarum Regnum speciosissimum fragrantissimumque Hortus Elysijs Cœli Empyreï hoc anno lilium, liliæ suo pridie Jduum Martij exemplum, cœlis infertum, Reverendum & Venerabilem P. F. Carolum à S. Bernardo cognominatum, sanctissimæ Fulienensis Congregationis nostræ Monachum. Fuit hic Nobilis genere, natione Gallus sive Burgundus, Vir in sæculo potens, spectatus & valde Religiosus, Fundator meritisissimus Monasterij Fontanensis, quod ipse in solo castri paterni prope Divionem construxerat, ac dein captus admirabili san-

Precibus Patrum & commentant.

Joan. de Valle Guadalaxarensis Episcopus.

Gabriel à S. Maria Archiepiscopus Remensis.

Anglus patria Mon. S. Malonis.

Hæreticorum Maleus.

Verè dignus Archiepiscopus.

Ven. Carolus à S. Bernardo.

Fundator Monast. Fontanensis.